

The Play: The Velocity of Autumn swirls around Alexandra, a 79-year-old artist in a showdown with her family over where she'll spend her remaining years. In Alexandra's corner are her wit, her volcanic passion and the fact that she's barricaded herself in her Brooklyn brownstone with enough Molotov cocktails to take out the block. But her children have their own secret weapon: estranged son Chris who returns after 20 years crawls through Alexandra's second floor window, and becomes the family's unlikely mediator. No sooner are the words "Hi, Mom" uttered than the emotional bombs start detonating. The Velocity of Autumn is a wickedly funny and wonderfully touching discovery of the fragility and ferocity of life.

כריס: "את אולי לא תביני את זה, אבל לילדים יש כמה אינסטינקטים באמת קדמוניים. ואחד מהם הוא שאם נדמה לך שאמא שלך שוכבת על הארץ בייסורים, לא מסוגלת להזעיק עזרה... אתה איכשהו רוצה לעשות משהו בנידון."

"אני אוהבת. להיות לבד. איך להגיד את זה ככה שכולכם תבינו? כשטיילתי בעולם לפני שהכרתי את אבא, הייתי עקרונית לבד כל הזמן והייתי מאושרת. הדבר הכי קשה בלגדל את כולכם היה שכל הזמן הייתם. לא יכולתי לרוגע להסתובב בלי שאיזה ילד הראה לי משהו או ביקש ממני משהו או היה צריך שאני אנגב לו משהו. ואהבתי את זה, אהבתי את כולכם, אל תחשוב ש... אבל כשסוף-סוף הייתם בבית-ספר כל היום, ויכולתי לחזור לעולם שלי, להיות בבית לבד חלק מהיום - - זה היה כאילו אני מטפסת מבור. חופשייה סוף-סוף, תודה לאל, סוף-סוף הייתי חופשייה!"

המחזה אם מבוגרת מכריזה מלחמה על ילדיה המתכננים להעבירה לבית אבות. היא חמושה בשנינות ובתשוקה עזה, והיא מתבצרת בביתה בברוקלין עם כמות חומר נפץ שדי בה כדי לפוצץ את כל השכונה. להפתעתה מתגנב לדירתה כריס, הבן שלא ראתה 20 שנה. הוא הופך למתווך רגיש בינה ובין ילדיה האחרים. מחזה מושחז, מצחיק ונוגע ללב, על השבריריות האנושית ועל כוח האדם המתפרץ.